

► Červená Karkulka

Tereza Karpianus

*Toto je pochod hladových chřtánů,
celou noc lovím, usínám k ránu.*

Mohou vlci jíst babičky?

Byl jednou jeden vlk. Byl to samotář. Neměl už tatínka, ani maminku, zato měl věčně hlad. Živil se starými a nemocnými zvířaty. Lidi rád moc neměl, protože dělali v lese rámus a neuměli se v přírodě chovat. Navíc někteří z nich, říkalo se jim myslivci, nosili s sebou do lesa pušku a té se moc bál.

Vlk věděl o jedné tuze staré paní, co bydlela u nich v lese. Říkalo se jí „babička“. Jednoho dne ho popadl opravdu velký hlad a nešlo mu z hlavy, jak by ta babi-

ka asi chutnala? Co kdyby ji sežral? Mohou vlci jíst bezbranné babičky?

Vlk nevěděl, že babička má vnučku – malou holčičku jménem Červená Karkulka, co miluje červenou barvu. Karkulka bydlela ve městě s rodiči a byla jako ostatní děti. Moc se jí však stýskalo po babičce, která se odstěhovala z města pryč – do velkého, tajemného lesa. Jakkap se babička v tom lese má? Co kdyby ji navštívila! A tak se vlk a Karkulka jednoho dne v lese potkali...

Vlk nebo vlkodlak?

Kořeny příběhů o Červené Karkulce sahají hluboko až do 12. století. Lidé tehdy žili jinak, než žijeme dnes. Především neměli elektřinu, a tak vstávali a uléhali se sluncem. Po setmění byl jediným zdrojem světla oheň. Když zhasl plamen svíčky, obklopila všechno tma, v níž vládli duchové a různé příšery, na něž každý věřil – děti i dospělí. Les byl pro všechny záhadné a temné místo, nebyly v něm téměř žádné cesty a žilo zde mnoho

nebezpečných zvířat. Kdo do lesa vešel, už se z něj nemusel nikdy vrátit. Snadno mohl potkat čarodějnici nebo vlkodlaka. Vlkodlak byl člověk, který se proměňoval ve vlka a poté pojídal lidi. Víra v tyto tvory byla hluboká a ještě v 15. a 16. století se konaly soudní procesy, na nichž byli údajní vlkodlaci souzeni a popraveni. Není divu, že se tradovalo mnoho příběhů o dívce, která se s vlkodlakem setkala a unikla mu jen o vlásek.

Vlčí ukolébavka

*Kdo si lehne v poledne,
ten se jen tak nezvedne.
Sladce, sladce usínáš, š š š,
víčka, víčka těžká máš.
Kdo si lehne v poledne,
ten se jen tak nezvedne.*

*Zatímco schrupneš si chvíličku,
já zblajznu tu tvoji babičku.
Zatímco si schrupneš chvíličku,
já zblajznu tu svoji svačinku.*

Programové tipy Divadla Lampion v 66. sezoně

Interaktivní inscenace pro nejmenší děti v ateliéru Divadla Lampion.

Malá indiánka

Eva Burešová, Marie Švestková,
Barbora Schneiderová

Usedněte s námi do vyhřátého teepee a vyslechněte prastarou legendu o tom, jak vznikl svět pod indiánským nebem, o zemi plné lesů, jezer a plání přeplněných stády bizonů, a také o malé indiánce, kterou nic netěšilo. Zahrajte si s námi hry a pomozte nám probudit její smysly, aby objevila krásu světa.

Svěží pohádka z lesa Řáholce o tom, jak se stát loupežníkem.

Cipísek

Václav Čtvrtek

Cipísek není obyčejný synek, je to synek loupežnický, který neroste po dnech, ale po hodinách. Vždyť sotva ho položili do kolébky, už z ní utíká, aby vylezl na strom a pomohl veverce louskat ořechy. Cipísek chce zkrátka do světa! Kdo by ale pustil z domu malého kloučka? Vždyť i ta divizna je vyšší, než on! A jak říká Rumcajs, do světa může jít jen ten, kdo přepere medvěda. Jestlipak to Cipísek dokáže? To si pište, že ano.

Rozhovor s tvůrci

Červená Karkulka

» premiéra 25. června 2016 v Divadle Lampion «

Scénář a režie: [Tereza Karpianus](#)

Dramaturgie: [Jana Kuklová](#)

Výtvarná spolupráce: [Aneta Grňáková](#), [Zuzana Mazáčová](#)

Hudba: [David Smečka](#)

Obsazení:

Karkulka, Babička [Lukáš Bouzek](#)

Vlk [Jakub Hubert](#)

Myslivec, Plch [František Čachotský](#)

Tereza Karpianus

V tradičních pohádkách najde-me dobro a zlo, ty jsi přidala ještě odpuštění. Proč?

Odpuštění je něco, co obdivuju. Myslím, že je ho málo lidí schopno. Odpuštění přináší najednou nový pohled na věc, je to nový začátek. Kdyby lidé uměli odpouštět, bylo by mnohem méně zla. Přejde mi důležité o tom mluvit.

David Smečka

Cítíš rozdíl mezi psaním hudby pro dospělé a pro děti?

Psaní hudby pro děti je svobodnější, protože děti hudbu nehodnotí.

Při tvorbě pro Karkulku ses mimo jiné inspiroval i gruzínskou hudbou.

Gruzínská hudba je specifická svou živelností a často si libuje v dlouhodobém, neúnavném opakování jednoho motivu. To jsou prvky, s nimiž se dá dobře vytvořit magická atmosféra.

Jakou hudbu bys doporučil dnešním dětem?

Slovo. Dnešní člověk se uzavírá. Nejdříve světu venku, pak sám v sobě uvnitř. Lidé si nerozumí, neposlouchají se. Na druhou stranu, díky novým médiím jsou děti více nastaveny na vizuální vnímání, rozumí i beze slov. Karkulka by slova nepotřebovala, ale díky za ně! Dále bych doporučil, aby děti hudbu dělaly, zpívaly si!

**Karkulka položila vlkovi následující tři otázky.
Víš, co odpověděl?**

Proč máš tak velké oči?

Proč máš tak velké uši?

Proč máš tak velké zuby?

Píseň babičky

*Krosnu jsem popadla
a z města vypadla.
Ted' žiju v ústraní
u lesa na stráni.*

Píseň lesa

*Les dýchá,
les se dívá,
les zpívá,
les tě vítá!*

*Smrky statné jako buky,
buky vysoké jak smrky.
Lísky, habry, sem tam bříza,
v statných kmenech zurčí míza.
K nebesům se tyčí pevně
kořeny až k srdci země.*

Les dýchá...

*Strom je lesa základ zkrátka,
domovem je pro zvířátka.
Kde šumí listí, kde šumí bory,
čumáček čumí z každé nory.
A král jelen v mlází lesa schován,
parožím je korunován.*

Les dýchá...

*Vidět je ten, kdo je velký,
nezapomeň na breberky.
Pod kameny, v temném hloží
denně dojemně se množí
pavouci, ploštice, motýli,
každý tvor se podílí.*

Les dýchá...

*Od podhoubí, kde žížaly dřou,
až ke stromům, kde sojky řvou.
Mladé raší, staré umírá,
každý svoje místo v kruhu má.*

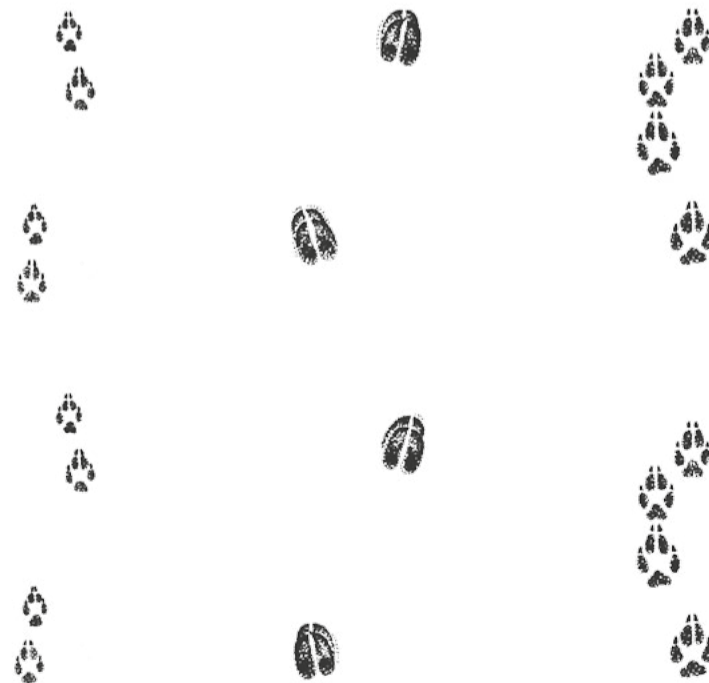

Plch

Plch, který žije v našich lesích, je zvířátko veliké asi jako veverka. Má huňatý ocas a krásné koráلكové tmavé oči. Je velmi hbitý. V noci šplhá po korunách stromů a živí se listy, pupeny a žaludy.

Přiřadíš zvířátkům jejich stopy?

hlavní partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

mediální partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

Tento program vydává společnost Divadla Kladno s.r.o. Společnost je založena Statutárním městem Kladno. Ředitelka MDK a Divadla Lampion: Mgr. Blanka Bendlová, umělecký šéf Divadla Lampion: Braňo Mazúch.

Výprava byla zhotovena v dílnách společnosti Divadla Kladno s.r.o. Světla: Jan Černohorský; zvuk: Prokop Pernica; jevištní technika: Viktor Stříbrný; produkce: Julie Válková.

Grafický koncept programu: Johana Tomková & Do Hoai Nam, grafická realizace: Tomáš Glasberger. Cena programu 6 Kč.